

PRED NOVO PREMIERO SNG
J. Lutowski: «Dežurna služba»

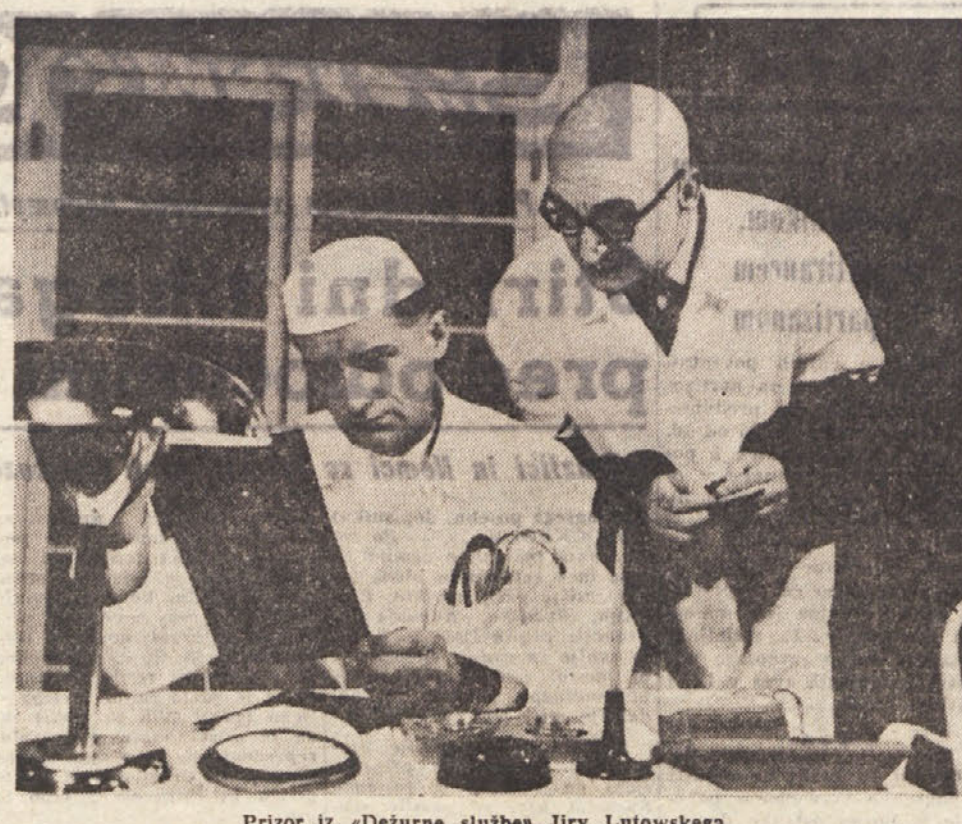
Vsako srečanje z «Vzhodom» je vznemirljivo. Vseeno, ali zajame tako srečanje ali kulturno ali celo politično. Zato so poskušali na obeh straneh postaviti se na trdnje bariere. Postavili so trdnje bariere, zato so se v svetovni besedni zaklad še ni uvrstili pojem «železne zaves».

«Za letošnje leto» je bilo to politično razmere zadnjih desetletij skonstruirane politični obred. Zato, da bi človeštvo moglo prikljubiti odličnemu pevstvu, občudovati poezijo ritma male plesalke, do družbe in sebe. Akterji te drame so navadni zemljani, ki jim je družba nalagala odgovornosti, ki presegajo lesebno skrb za lastno udobje. Ali bodo kso problemu, ki nenadno stopi prednje?

Mlad zdravnik Osimski je takoj po osvoboditvi pomagal «bandam», to je ostankom medvojne meščanskega osvobodilnega gibanja (Armia krajowa), ki je iz krvavega upor in je bila orientirana na zapadno antihitlerjevske koalicio. (Za boljše razumevanje naj bo pojasnjeno, da se je partizansko gibanje v sklopu sovjetskih sil nazivalo Armia ludowa). Osimski jim je nudil zdravniško pomoč, zato je bil obsojen in je kazen tudi prestal. Vrnil se je v normalno življenje in pogumno premagoval nezaupanje, ki ga je, kljub prestani kazni, še vedno obdajalo. Preteklost je sam še v nezaupljivih pogledih, v njem pa je vsak dan večja vera v novo življenje. V najhujšem gnezdu, v bolnišnici daleč od Varšave, premaguje zadnje ostanke krize, ki ti bi jo v njegovih očeh, kot v njem samem. Vrtinec protislovij nastane nenadoma, ko bi moral operirati visokega državnega in partijskega predstavnika, ki je po službeni dolžnosti zašel v provinco. Pred varnostno službo UB je Osimski le polsuzan kartoničar, ki je bil morda registriran njegov prestop. Ali mu lahko zaupajo operaciji? Zaupajmo, svetuje je sekretar partijskega komiteja, ker je v Osimskem spoznal plemenite človeške vrednote. Toda, v tem spopadu dveh gledanih: hladnega, računkega vrednotenja na eni strani in toplega, razumnega zaupanja v človeka in živo moč ideje na drugi, je Osimski prepuščen pretresljivi odločitvi...

Lutowski je nepristranski. Strastno ga zanima le resnica. Namesto sumljivih tez, je razpostavil žive ljudi v nenavadno, toda logično situacijo. Nobene skrivalinice, nobene domovnosti. Za zidom umira človek. Prosim, tovariši, odločite!

Delo je bilo uprizorjeno še pred varšavskim oktobrom 1956. Na premieri v Varšavi je izšel program s fotografijami in — dokaznim materialom izkazoval, da je kazenski zakonik, odločki iz VKP-B in citati Lenina. Ali za primer, da pedagoški resnici, ki utripa iz dela? Zadnja beseda v drami je Operacija. Na Poljskem je bila to prva beseda v procesu preroditve. Zastor je dvignjen... Zz

Prizor iz «Dežurna služba» Jiri Lutowskega

Radarska kuhinjska peč

Radarske naprave oddajajo iz magnetronskega generatorja centimetrske radijske valove. Magnetroni so posebne elektrone za prav kratke valove.

Zadnja leta so začeli uporabljati to napravo tudi v kuhinji. V vrsti dežel so izdelali peč, ki segrevajo hrano z valovi magnetronskega generatorja. Poskusi so pokazali, da lahko spečemo hlebec kruha v šestih, dva kilograma mesa pa v 30 minutah. Stene peč in posode ostanejo pri tem hladne, zato uporabljajo stekleno, porcelanasto, kovinsko in celo papirnatu posodo. Torto in drugo pečivo lahko pripravijo na papirnati serviet.

STARE IZKUŠNJE, KI JIH POTRjuje ZNANOST
Zračni pritisk - važen element zdravja in delovne sposobnosti

Ker vremena ne moremo sami ustvarjati, ne preostane drugega, kot se naučiti z njim «v prijateljstvu živeti»

Razne domače živali, na pr konji, krave, psi in mačke kažejo ob menjavanju vremena v svojem obnašanju velike spremembe. Ko se bliža nevihta bo vsak kmet lahko opazil, da je živina v hlevu ali na dvorišču nemirna in razdražena. Po navadi zelo mirni in uhodljivi konji bo ob takem vremenu postali nenavadno občutljivi, včasih celo nevarni. Toda vreme ne vpliva le na žival, ampak tudi na človeka.

Zakaj so mnogi ljudje občutljivi za vremenske spremembe? To lahko prikažemo z enostavnim poizkusom. V posodo, v kateri je nekaj vode, damo tesno stisnjeno gobo in izpuščeno goba vodo iz posode «popelje». Ko gobo ponovno stisnemo, se voda iz nje izcedi.

Enostavno, kaj ne? In ta enostaven proces se poraja tudi v tkivu mnogih ljudi, ko ob pripravljanju nevihte zračni tlak pada, ko se vreme popravi ponovno raste. Ko zračni tlak pada človeško telo vpija vodo. Ob tem telo nekoliko oteče in obseg noge na primer se za 2 do 3 cm. Pri posameznikih ljudje se takšna teža poveča celo za 2 do 3 kg. Kako to? V času visokega pritiska človek vpija mnogo vode in v prebavnega trakta tkivo razjema neverjetno velike količine tekočine.

Vse to nujno vpliva na človeka. Človek se čuti bolj težek, nekoliko otečen ali za-huhlega. Posebno se to odraža v možganskem tkivu, kjer je

prostor omejen z lobanjo. Vsaka taka, da jo tako imenujemo, otečenost, vpliva na krvni obtok. Krvni obtok namreč postaja težji, počasnejši. Zaradi tega je ob nizkem pritisku sposobnost za razmišljanje dokaj manjša. Človek čuti nekakšno majo, malodušje in razdražljivost.

Prof. A. Mills, ki je to dolgo let proučeval, pravi, da to tako močno vpliva na človeka, da je vreme z nizkim pritiskom značilno za samomorje. Posebno pri ljudeh, ki so tudi sicer bolj občutljivi. V takih dneh so tudi glavoboli zelo pogosti in tudi ni redek primer, da občutljivejši ljudje v takih dneh padejo v nezavest.

Pa še nekaj: Vreme z nizkim pritiskom je kot nalašč za epidemije prehlade, za gripe, za vnetja v grlu in pljučih in druge podobne bolezni. Temu so neposredno povod dež, veter in hladen zrak. Vzrok pa se vsaj delno pripisuje zmanjšanju vitalnosti posameznih organov, ki nastane zaradi padca pritiska. Podoban mehanizem bi mogli vzeti v poštev tudi kot vzrok za pogostejše pojave vnetja slepega črevesa. Tudi ljudje, ki bolehalo za čirami na želodcu, imajo ob takem vremenu večje težave kot sicer.

Da so revmatični ljudje na vremenske spremembe še posebej občutljivi, ni nič novega, saj pravijo, da je revmatičar nekaj živ barometer. Ni redko, da revmatičar bolje in točneje ugane vreme kot

najboljši vremenski strokovnjak.

Iz vsega tega bi mogli sklepati, da so velike in pogoste vremenske spremembe za zdravje nevarne. Pogoste nevihte, velike spremembe posebno v hladnem letnem času, predstavljajo pravo nevarnost za zdravje. Hladno vreme na pr. spodbuja večjo fizično dejavnost, ki nujno obremenjuje organizem. Od vseh štirih letnih časov je, kar se zdravja tiče, pomlad najbolj nevarna, in to prav zaradi pogostih barometričnih sprememb. Najbolj zdravo pa je poletje, toda tedaj, če je pritisk razmeroma stalen.

Ko pa se pritisk dvigne, ko se vreme preneha, se v organizmu ves tisti proces, ki smo ga opisali v začetku, ponovi, toda v obratnem smislu. Krvni obtok postane normalnejši, v možgane doteka večja količina krvi, emisla postaja lažja in bolj harmonična.

Če smo prej rekli, da vreme vpliva na človeka, pam znanost to temeljito dokazuje. Človek sicer ne more vplivati na vreme, mora se pa naučiti z njim kakor toliko harmonično živeti. Ljudje so že zidavaj spoznali važnost klime in vremenskih sprememb. Ze spoznanje, da more vreme biti eden izmed činite- ljev naše navede in da nas more skupno z drugimi komponentami privedi do viške duševne reakcije, nam je lahko koristno. Svojemu lastnemu, ali nerazpoloženju nekoga drugega smemo pogosto pripisati krivdo vremenskim spremembam in prepričani moremo biti, da bomo v večini primerov zadeli. Mnogokrat opažamo že pri otrocih, da so nenavadno razdražljivi, prepirljivi in tudi v šoli nemirni, včasih se starši ali učitelji dobesedno ne morejo učiteli, da so otroci nenavadno edobri.

Če bi ob takih priložnostih opazovali vreme, bi videli, da ima pri tem veliko besede vreme. Ko človek opazi, da je iz vremenskih razlogov nezadovoljen in za kako delo nesposoben, naj se ob takih priložnostih — seveda če mu je mogoče — loti lažjega dela, teže pa prepusti boljšim vremenskim razmeram.

Za daljšo dobo je to razumljivo, toda ali more biti občutna razlika v tem tudi v enem samem dnevu? Seveda, in še kolikšna. Ze v teku enega dne se posledice zračnega pritiska lahko močno spremenijo. Sonce vpliva na atmosfero podobno kot vpliva Luna na oceane. Ta vpliva dva viska: nekaj dveh popoldne in nekaj po polnoči. Najboljše čas za delo so dopoldanske ure, ko se nalahno povišani pritisk pridruži pozitivnemu vplivu nočnega pritiska.

Če hočemo ohraniti mirnost, razpoloženje in stalno delovno vnetje moramo pripraviti z dejstvom, da je vreme in zračni pritisk nujen sestavni del našega življenja.

Za konec bomo prikazali še vpliv vetra, temperature in vlage. Temperatura in vlaga sta važna elementa za spremembo vremena. Ko temperatura in vlaga naraščata, te- lo teže oddaja toploto, ko temperatura in vlaga padata, prenašajo ohlajevanje telesa lahko prinese prehlad. Vsako človeško telo se osvojava toplote, ki nastaja ob zgorevanju hrane v telesu. Toda med enim človekom in drugim so precejšnje razlike. V nekem

ŠE VEDNO VELJA MUČEN PRIPEV: SUŠA
Kaj bomo posejali po žitu da bo vsaj kaj za v jasli

Pred dnevi smo nekje zabeležili, da se letošnja vročina, ki je že desetletja nismo doživeli. Baje gre za ciklus 39 let, ki se ponavlja in ki nam prinaša temperature, ki se bližajo 40 stopinjam v senci. Na srečo smo prav tam mogli prebrati tudi to, da bodo valom vročine sledili val vlažnega zraka in dežja. To pomeni, da kljub telikšni vročini ne bo ustrezno odgovarjajoče suše. Seveda so to napovedi, ki lahko veljajo, ki pa lahko tudi zatajijo in mi se moramo ravnati po dejanskem stanju. Če pogledamo na njive, polja in vinograde, moramo, žal, ugotoviti, da je letošnja suša opravila svoje. In v kolikor ne bo v skoraj-

njem času dežja, in to pravega dežja in ne le pighe, bo kmet kaj slab žel in spraviljal.

Za žito ni več pomoči, pač pa moramo gledati, da ga pravčasno požanjemo, da se nam še tisto malo zrnja, ki ga je, ne osuje. Pri tem je vredno poudariti, kar smo že velkokrat ponovili: kdor je s plugom segal globlje, kdor je sel čez 30 cm v zemljo, mu suša ni prizadejala toliko zla kot tistemu, ki je epo starema zemljo le obrnil ali kot ponekod pravijo počrnil. Velja torej, da je treba tudi za žito nujno dobro preorati. Če smo že ali če bomo v kratkem žito poželi, moramo takoj misliti, kaj bomo v isto zemljo dali. Letos je bila košnja zelo slaba, ponekod so nakosili kvečjemu 50 odst. normalne košnje. Govedo v hlevu pa suše ni prizana. Zato izkoristimo po žitu prazno njivo, jo preorjemo in posejmo kormo za krmo. To lahko pokladamo še zeleno, lahko jo siliramo, lahko jo pa tudi posušimo za zimo. Tudi za krmno kormo je treba globoko orati in pognojiti. Najboljši bi bil seveda hlevski gnoj, če pa tega ni ali ga ni dovolj, si pomagamo z umetnim gnojilom, vsekakor naj bo to taka mešanica umetnega gnojila da bo ustrezala kulturi.

Ko smo tako opravili z žitom, pogledajmo kako je z drugimi kulturami. Tudi krompir se komaj še drži. V globoko preoranih njivah je že kar dober, v slabih tereh pa že odpoveduje in to kljub temu, da je krompir kultura, ki ne ljubi preveč vlage. Da bi za deža bila še težja, nam pri skoraj vseh koncev našega področja prihajajo vesti o velikem številu koleradskega hrošča, ki uničuje, kar je preostalo. Ko ne bo več krompirišča, oziroma ko bo to dozevala, se bo koleradski hrošč lotil paradizničnih sadik. Ob tem bi menda bilo odveč ponovno poudarjati, da je kmetova dolžnost krompirišča pogosto pregledati in sproti uidevati vsako zalego koleradskega hrošča. Za uničevanje velikih hroščev je proces enostaven: Znamo ga ali: kakorkoli ubijemo. Za legla jajčec pa je stvar nekoliko težja, ker jih moramo iskati pod krompirjevim listjem. Ker legla pri pregledovanju pogosto spregledamo, je najbolje, če si pomagamo s škropljenjem krompirišč z raznimi kemičnimi sredstvi, ki jih je na pretek. S tem ne bomo reševali: le tisto malo krompirja, ki ga je dala letošnja letna, pač pa tudi prihodnje letine.

Koruzja je še mlada. Suša ji sicer velika škodoje, vendar bi se znala kaj kmalu popraviti, če bi jo dež pošteno zalil. Če imamo manjšo njivo koruze, bi prav gotovo ne bilo odveč, če bi koruzi pomagali z zalivanjem, seveda v kolikor nam razmere dopuščajo. Pomagati bi ji namreč morali do prvega dežja.

Na koncu se bomo nekoliko dalj ustavili v vinogradu. Trta je kot večletna kultura, se najbolj odprga pravi suši. To je razumljivo. Posebno starejša trta, ki imajo že globoko razpredene korenike in korenine, se kljub suši še odlično

Zaključne šolske prireditve na slovenskih osnovnih šolah: Zgoraj: šolarji iz Peska so uprizorili igr «Clitka in njena punčkas», šolarji iz Bazovice pa so nastopili s svojim mešanim pevskim zborom.

Horoskop
ZA DANES.

OVEN (od 21. 3. do 20. 4.) Samota in razmišljanje vam bosta dali ključ, zakaj vam je slaba sreča. Ne gredo tako, prikažejo.

BIK (od 21. 4. do 20. 5.) Sreča je na vaši strani. Dopoldne kaka novost. Vaša osebnost bo proti večeru pridobivala.

DVOJCIK (od 21. 5. do 22. 6.) Popoldne veselje. Vaša zamisel bo zmagala in tudi neneje o vas se bo spremenilo. Seveda na dobro, ali na boljše.

RAK (od 23. 6. do 22. 7.) Neka uvaževanja vredna oseba vas bo začela ceniti. Imate tudi neko zamisel, ki jo uveljavite takoli, da ne izgubite priljubljenosti.

LEV (od 23. 7. do 22. 8.) Zberite svoje izkušnje, ovezite jih z izkušnjami drugih in bodite nagli, ker čas tudi za vas beži.

DEVICA (od 23. 8. do 22. 9.) Ne odganjajte stran sreče, ki se vam danes ponuja. Ljubavno srečanje, ki bo uspešno in polno zadovoljenja.

TEHTNICA (od 23. 9. do 23. 10.) Hazardne igre bi bile priporočljive. Ker pa nanje niste navajeni, se jih ne lotite, kajti sreča bi bila kratka.

SKORPIJON (od 24. 10. do 22. 11.) Danes se smete lotiti tudi najtežjih zadev, ker so vam zvezde naklonjene.

STRELEC (od 23. 11. do 20. 12.) Bodite popustljivi nasproti prijatelju, ki vam bo pomagal izpeljati zelo delikaten problem.

KOZOROG (od 21. 12. do 20. 1.) Danes boste srečni in zadovoljni edinele v duševnih zadevah. Ne odpravljajte se na pot.

VODNAR (od 21. 1. do 19. 2.) Velika novost. Prepustite se optimizmu, ker vam bo delo dalo vse zadovoljenje, ki ga od življenja pričakujete.

RIBE (od 20. 2. do 20. 3.) V splošnem dober dan. Potovanja priporočljiva tudi za daljšo dobo. Na poti boste srečali temnolaso prijetno.

TRAGIČNO ŽIVLJENJE LIDIJE DE LIPSKY

Prva plesalka iz «Folies Bergère» z vojnim križcem odlikovani podporočnik

Kdo bi mogel misliti, da se v osebi prve plesalke «Folies Bergère», Lidije Lova, ki je zelo uspešno nastopila svoj predhodnik «Yvonne Menard», ker je leta v trenutku obupa skušala i. majna napraviti samomor, skrivajo podporočnik francoskih oboroženih sil v času odpora proti nacističnemu okupatorju in da je zaradi svojega herojskega zadržanja bila 5. junija 1950 odlikovana z vojnim križcem z bronasto zvezdo. Vse to se je zvedelo šele pred nedavnim, kljub temu da Lidija nastopa v tem slovitom teatru že dobrih osem let.

Lidija De Lipsky

23. novembra 1943 «Mačka» potrkala z dogovorjenim znamenjem na vrata De Lipsky, se je v njeni družbi prikazal gestapovec Bleicher s skupino nemških orožnikov. Očeta in hčer so odpeljali, ju mučili, a Lidija je ostala trdna. Obsojili so jo na smrt in odvedli v Ravensbrück kjer je dobila številko 21690. Na obliko si ji prišli rdeči trikot s črno piko v sredi, kar je pomenilo političnega deportiranca sekcije «Nacht und Nebel» (noč in megla). Ti deportiranci so bili zapisani smrti 15. aprila 1945 je bila opozorjena, da je prišla njena vrsta za plinsko celico. To da naslednjega dne je prišlo do izmenjave jetnikov s posredovanjem švedskega Rdečega križa. Tako je Lidija zapustila taborišče smrti, strahotno shujšana in z glavno ovitvo v cunj, ker je v taborišču izgubila vse lase. Takrat ji prav gotovo ni prišlo na misel, da bodo njeno telo gledali vsak večer v svetovnoznamem pariskem teatru.

Ko se je vrnila v Pariz ni mogla več misliti na to, da bi se posvetila plesu in zato se je zadovoljila z nočnimi zabavami.

Lidija De Lipsky živi z očetom, ki se mu je posrečilo uiti nemškemu pektu.

Vstaja okrog polno, po kosilu pa gre na krajsi sprehod. Ob 7. uri zvečer gre v gledališče in tam ostane do polnoči. Tam jo garde-roberka prevleče z barvo, in to je obleka, ki v njej Lidija nastopa. Gledalci torej ne vidijo gole ženske, ampak dejansko to plast barve pod reflektorji.

Lidija ostane na odru nepretgoma od 21. do 23.30: nastopa v osrednji vlogi v trinajstih slikah. To je precejšen napor. V dnevih, je predstava tudi popoldne — in to je dvakrat na teden, brez vmesnega počitka — je ta napor dvojen. Na vprašanje kako zmore ta napor, Lidija odgovarja, da je to le vprašanje izvežbanosti in da tudi težakje opravljajo svoje delo zaradi tega, ker so nanj navajeni.

Ko je Lidija končala svoje delo, se «sleče», to je, ostane pol ure pod prho, da bi si sprala barvo. Nato se obleče preprosto kakor delavka, ki od nje polje zahteva, da stoji mnogo na nogah: telovadne čevlje, z nizko peto, platneno krilo in usnjen jopić ter se s taksiom odpelje spat.

Lidija Lova je tudi ver- na; k maši pa gre le v ne- deajo, in to k zadnji, ker se mora prej dobroba spočiti.

Kolibri, živi helikopter

Meri 6 cm, tehta 3 grame in znese jajčeca, ki imajo komaj 2 desetinki grama - Najbolj jih privlači rdeča barva

S tem, da prenašajo cvet- ni prah, kolibriji igrajo zelo pomembno vlogo pri o- plojevanju posameznih trop- skih rastlin. Imamo celo ne- katere rastlinske vrste, ki bi se brez pomoči kolibri- je ne moge oporaiti. Te drobne ptice najbolj privla- čijo živobarvni cvetovi — predvsem rdeči, nato pa tu- di rumeni in beli. Cvetovi s podolgovato čašo in cev- kaste oblike, z mnogo nek- tarja in povsem brez duha, so kakor nalašč za kolibri- je. Kolikšna in kakovost nektarja, kakor tudi čim- lažji dostop do njega so od- ločilni za obisk teh majhnih ptic. Kako tenek poslih imajo kolibriji za okus, je pokazal naslednji eksperi- ment v naravi, kjer žive kolibriji, so postavili umet- ne cvetove z obliko umet- nega nektarja, toda kolibriji so šli le enkrat na led!

Vendar pa je njihova sla- ba točka rdeča barva, in to v toliki meri, da se včasih zaletavajo v semafore, — toda le takrat, ko se poka- že rdeča barva.

Kljub temu, da so tako majhni, se kolibriji pogum- no podajo tudi do Alaske in Labradorja, dasi pretež- na večina živi v Srednji in Južni Ameriki. Tam jih do- bimo tudi na Andah, kjer je temperatura pogosto ze-

lo nizka in kjer tudi ne- vihte niso redek pojav.

Njihova velikost je sicer različna, toda le največji med temi pticami priti- kljivi dosežejo velikost doma- čih lastavice, medtem ko so najmanjši, in to od začeta kol- bijna do konca repa, dolgi vsaka komaj 6 cm. Znesejo jajčeca, ki imajo komaj 2 de- setinki grama.

Ugotovili so, da kolibri, ki tehta komaj 3 grame, po- je dnevno polno kavno žlik- ko nektarja, ki je dva do trikrat več od njegove te- že. To je sicer lakota, ki je la- hko prebavljiv in bogat s kalorijami, torej idealna hrana za te izredno živa- ne ptice, ki predstavljajo prvi čudež narave po de- lu svojih mišic in dnevnih potrebnih energije.

Ko so naravoslovci posku- šali hraniti jih na isti na- čin v kletkah, so kolibriji vedno poginili po zelo krat- kem suženstvu; živeli so mnogo dlje, če so njihovi hrani dodali albumin, bodi- si v obliki mesnega ekstrakta ali majhnih živih žu- želk.

Kolibri preži na plen na svoji sopazovalnici, in ko ugleda mušico, švigne za njo in jo požre. Nato se vrne v zasledo in preži na novo žrtev. Hkrati pa ko- libri obiskuje tudi pajčevni-

ne, kjer krade tuji plen; pri tem pa mora biti zelo previden, da ne pade v krompolj pajku. Sicer pa je to edini ptič, ki more — kakor helikopter — leteti v vseh smereh in tudi obvi- sleti v zraku.

Priznajte, da je to poljub le izgovor za začetek raz- govora.

